

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2588/18

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט ג' קרא

העותרים: 1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני
4. פלוני
5. פלוני
6. פלוני
7. פלוני
8. פלוני
9. פלוני
10. פלוני
11. פלוני

נ ג ד

המשיבים: 1. משרד הביטחון
2. שירות ביטחון כללי
3. ראש המנהלה הביטחונית לסיוע
4. משרד ראש הממשלה

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרים: עו"ד אדיסו מקונן

בשם המשיבים: עו"ד פנחס גורט

פסק-דין

השופט מ' מזוז:

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרים, תושבי אזור יהודה והשומרון, לקבל היתרי שהייה בישראל. לטענת העותרים, נשקפת להם סכנה בשל חשד לשיתוף פעולה

עם כוחות הביטחון של ישראל. על רקע זה, טוענים העותרים כי פנו לוועדת המאוימים בבקשה להסדיר את מעמדם, אולם הוועדה "מסיבות השמורות איתה" לא ראתה לנכון להגיב. בצד העתירה, ביקשו העותרים כי יינתן צו ביניים שלפיו לא ניתן לגרש או להרחיק אותם מישראל עד למתן פסק דין בעתירה.

2. בהחלטה מיום 27.3.2018 הורה בית משפט זה (השופט (בדימ') א' שהם) על מתן צו ארעי לפיו העותרים לא יורחקו מישראל עד למתן החלטה אחרת וכן על הגשת תגובה מקדמית לעתירה.

3. בתגובתם טענו המשיבים כי יש לדחות את העתירה על הסף בשל היותה עתירה מוקדמת ובשל אי מיצוי הליכים כנדרש. לטענתם, פניית העותרים החתומה בתאריך 5.3.2018 התקבלה במשרדם ביום 13.3.2018, כשבועיים בלבד לפני הגשת העתירה. אף הטופס שצורף לפנייה לא מולא באופן מפורט כנדרש והועלו בו טענות כוללניות שאף סותרות את עצמן. במענה לכך, נמסר לבא כוח העותרים ביום 26.3.2018 מענה בכתב מאת הוועדה, בו נאמר כי בשל כלליות הטענות קיים קושי לבחון את הדברים, ו"לפיכך, אם קיימות טענות חדשות קונקרטיות נבקש לצייןם, שנוכל לבחון את העלאת עניינם לדיון". בנסיבות אלו, ובהינתן העובדה כי העותרים לא הגיבו כלל למענה מטעם הוועדה ואף לא ניסו להקדים ולפנות לקצין המאוימים בבקשה לקבל היתרי שהייה זמניים, נטען כי עולה חשש ממשי כי העתירה הוגשה תוך שימוש לרעה בהליכי משפט אך במטרה למנוע הרחקתם מישראל.

4. דין העתירה להידחות על הסף בהיותה עתירה מוקדמת בטרם מיצוי ההליכים על ידי העותרים.

הלכה פסוקה היא כי בטרם יפנה עותר לקבלת סעד מבית משפט זה עליו להקדים ולמצות את ההליכים העומדים לרשותו אצל הרשות המוסמכת (בג"ץ 2663/18 פלוני נ' משרד הביטחון (21.6.2018); בג"ץ 1140/18 פלוני נ' משרד הביטחון (15.7.2018); בג"ץ 7263/13 פלונית נ' מדינת ישראל (14.9.2014); בג"ץ 2548/12 סרחאן נ' ועדת המשנה לפיקוח על הבנייה באיו"ש (7.12.2012)). כפי שכבר נאמר, "לא בדקדוקי-עניות של פרוצדורה עסקינן, אלא במהות: הסדר הטוב; היעילות; החסכון במשאבים; מיקוד המחלוקת וציוני-דרך לפתרונה; הפעלת שיקול דעת מקצועי; הפריית השיח שבין האזרח לבין הרשות; כיבוד הדדי בין הרשות השופטת לבין הרשות המבצעת; כל

אלה מחייבים מיצוי הליכים תחילה, וביקורת שיפוטית אחר כך" (בג"ץ 112/12 אדם טבע ודין אגודה ישראלית להגנת הסביבה נ' ממשלת ישראל (24.5.2012), בפסקה 8).

כעולה מן העתירה ומתגובת המשיבים, העותרים לא מיצו את ההליכים העומדים בפניהם עובר להגשת העתירה. לא רק שהעותרים נמנעו מלהמתין פרק זמן סביר עד לקבלת מענה מטעם הוועדה, מסתבר כי מענה כאמור התקבל אצלם יום קודם להגשתה. נראה כי משנדרשו העותרים להשלים את פנייתם ולכלול בה טענות קונקרטיות הניתנות להתייחסות ולבחינה, אצו העותרים להגיש את העתירה. אין לקבל התנהלות מסוג זה, ומכל-מקום, משטרם ניתנה כל החלטה מהותית בעניינם של העותרים, הרי שלפנינו עתירה מוקדמת, שדינה להידחות על הסף.

5. העתירה נדחית אפוא. העותרים יישאו בהוצאות המשיבים בסך 2,000 ₪.

הצו הארעי שניתן ביום 27.3.2018 ימשיך לעמוד בתוקפו עד ליום 23.10.2018 על מנת לאפשר לעותרים, אם רצונם בכך, לשוב ולפנות לוועדת המאוימים וכן לקצין המאוימים במת"ק ולבקש היתר שהייה עד למתן החלטתה של ועדת המאוימים.

ניתנה היום, ל' בתשרי התשע"ט (9.10.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט